

brinjeve in druge kozle krije. Ali to vemo, da imamo pri „Stajercu“ v upravnistično več oseb vposlenih, kakor je resničnih naročnikov omenjene cunjice. In zato povemo temu c. k. hofratu Ploju, ki je podoben židovskemu agentu, kateri pride skozi okno v sobo, ako se ga vrže skozi vrata, temu slovenskemu hofratu Ploju, ki se danes slovenskega jezika ne zna, temu Ploju, ki dokazuje s svojo politično eksistenco le pomanjkanje gotovih moralčnih lastnosti, — mi se z njegovo ljubljansko cunjjo ne bomo prepirali. Ko bi nam bila ta cunjja nevarna, bi to morda storili. Ali ker je ta cunjja odvisna od nemškega denarja, ki se je v Plojevem žepu nabral, zato molčimo raje. Ako se bodejo posebne nesramnosti v Plojevi cunjji nadaljevale, potem bomo enkrat povedali, kaj mislijo Plojevi sorodniki o temu brinjevemu gospodu. Capito ???

„Obrekovalec dr. Kukovec izročen.“ Pod tem naslovom je objavil svoj čas celjski list „Deutsche Wacht“ članek. V članku se je prijel načelnika „narodne stranke“ dr. Kukoveca malo ožstro za ušesa, ker je celo vrsto oseb popolnoma brez dokazov sodnijsko naznanil in v naznanilih obrekoval. Dr. Kukovec se seveda novi naslov „Verleumdung“ (obrekovalec) ni dopadel. Zato je vložil proti odgovornemu uredniku „D. Wacht“, g. Guido Schidlo, tožbo zaradi žaljenja časti, češ da ta ni zabranil objavo omenjenega članka. Prva obravnava se je preložila. Toženi urednik je namreč za članek ponudil — dokaz resnice. O glavni razpravi, ki bode gotovo mnogo zanimivega prinesla, poročali bomo še natančneje. Čudno se nam pa še danes zdi, da ni poklical g. načelnik „narodne stranke“ pisca žaljivega članka pred porotnike. Ali se boji celjskih porotnikov, kakor se bojijo njegovi pristaši mariborskih? Ne vemo, res ne vemo, če se bode Kukovecva čast reparirala, ako se tožari z odgovornim urednikom. Pri temu je tudi še nevarnost, da ta urednik doprinese dokaz resnice. Vbogi Kukovec!

Trgovci in prvaki. V zadnji „Straži“ citamo pod naslovom „Slovenskim trgovcem ob novem letu“ članek, ki je ravnotako predrzen kakor — neumen. Pisec dotičnega članka ima same velike misli v glavi, tako velike, da jih tudi sam ne razume. Ustanoviti hoče neko veliko zvezo vseh slovenskih trgovcev na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem. Nadalje hoče ustanoviti slovenske banke in bogve kaj še vse. Ta misel je otročje-neumna, kajti pisec si niti predstavljati ne zna, kaj je trgovina. V svojem članku pa piše omenjeni pisec tudi dobesedno tako-le: „Slovensko časopisje trobi dan za dnevom: Svoji k svojim! Ljudstvo vboga in hiti v slovenske trgovine, ki si pa po večini naročajo blago od nemških veletržcev“ itd. Vidite, slovenski kmetje, tukaj je „Straža“ enkrat nehoté resnico govorila in stem tudi vso obolost, vso praznoto klica „Svoji k svojim!“ označila! Vse tiste „narodne štacune“, ki levijo kupce kakor šinter pse, ki vpijejo o svojem „slovenstvu“, da postaja človeku slabo in zavijajo najslabšo cikoro v rdečo-plavo-beli papir, — vse te „narodne štacune“ torej jemljejo svoje blago od — nemških veletržcev. Mi bi vam tukaj lahko imena našli! Kdor hodi v tako „narodno štacuno“, ne stori torej ničesar drugega, kakor da plačuje iz „narodnih ozirov“ še posebni dobiček temu ali onemu „narodnjaku“. Zato bode vsak pameten človek raje naravnost v nemško ali napredno trgovino šel!... Sicer je pa naravnost nesramno, ako bližnji klerikalno-prvaki listi zdaj nakrat nekako „prijateljestvo“ do trgovcev. Kdo pa je trgovcem na Slovenskem doslej največ nasprotoval? Prvaki klerikalci in nikdo drugi! Kdo pa je ustanovljaj na zločinski, naravnost roparski način tista nesrečna „konzuma društva“, ki so vsa poginila, za katera plačujejo zapeljani kmetje še danes krvave svoje denarje in ki so imela edini namen, ubiti, izstradati, lakotiti izročiti poštene trgovce in obrtnike... Vi prvaki klerikalci bodejte trgovcem na Slovenskem pomagali? Poplačajte najprej dolge vaše proklete „konzumov“, dajte kmetom tisti denar nazaj, katerega ste jim s temi „konzumi“ oropali — in potem pridite! Ali tudi potem vam bodejo pametni trgovci — hrbet pokazali.

„Straža“ proti kmetom. Mariborski list

„Straža“ je glasilo kaplan Koroščeve „kmetске zveze“. Človek bi torej mislil, da bode ta list vsaj navidezno branil interese kmetov. Na jeziku imajo ti ljudje vendar po navadi toliko „ljubezni do kmeta“, da bi morali vsi slovenski kmetje že davno postati sami Rotšildi, ko bi jim ta klerikalna jezična „ljubezen“ kaj pomagala. Semtertja pa uide klerikalcem njih pravo mišljenje. In pravo klerikalno mišljenje je nezmerno sovraštvo proti kmetom... Slučajno smo vzeli mariborsko „Stražo“ št. 147 z dne 20. decembra v roke. Prebrali smo te žalostne klobasarije in prišli končno tudi do rubrike „Koroško“. V tej rubriki poroča „Straža“ iz Celovca o draginji in hušje kakor vsak čifutski list pade čez slovenske koroške kmete, češ da ti mleko in jajce predrago prodajajo. Klerikalna „Straža“ pravi, da delajo koroški slovenski kmetje „naravnost nesramne cene“. Tudi grozi, da bodejo klerikalci vpeljali „protiagitacijo“ proti kmetom — menda tako, kakor so enkrat ljubljanske narodne babe napadle kmetice z dežniki. In zdaj vprašamo: Ali ni tako pisanje „Straže“ naravnost škandal? Ta list naj bi bil „kmetški list“, ki kmetom niti krajcarja zaslužka ne privoščiti? Ali misli ta farska gospoda, da je kmet le tovarna živina? Pisaci „Straže“ so večinoma duhovniki. Zakaj pa oni pri stolninah 2 krat, 5 krat, ja 10 krat in 50 krat več računajo, kakor bi to po Jožefovi postavi smeli? Naj nam „Straža“ le še enkrat pride, da je kmetški list! Tak list, ki pade kmetom v hrbet in ki hujska bedasto občinstvo na kmete, tak list naj se skrije! Kmetje, ali še vedno ne bodete odprli oči? Ali ne poznate zdaj svojih najve